

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/44410,Osrodek-Odosobnienia-Internowanych-w-Kwidzynie.html>
19.05.2024, 13:31

Ośrodek Odosobnienia Internowanych w Kwidzynie

Hasło wydrukowane w **Tom IV**

Ośrodek Odosobnienia Internowanych w Kwidzynie. Zakład Karny w Kwidzynie wybudowano 1977 z przeznaczeniem dla więźniów, którzy mieli pracować przy budowie zakładów celulozowych. Usytuowany został przy ul. Lotniczej i zajmował powierzchnię 1,5 ha. Na bazę lokalową ośrodka składały się cztery połączone ze sobą budynki parterowe. Łącznie przewidziano tam miejsce dla ok. 500 więźniów (125 w każdym budynku). Ponadto na terenie ośrodka znajdowały się budynki administracyjny oraz socjalny (kuchnia, pralnia, magazyny). Obiekt strzeżony był przez 25 funkcjonariuszy Służby Więziennej (od IX 1982 przydzielono dodatkowe posiłki w postaci 30 funkcjonariuszy SW). Zakład karny wyznaczono na ośrodek internowania pod koniec III 1982. Pierwsze transporty z internowanymi do Kwidzyna przybywały 5 IV 1982 z Suwałk, 6 IV 1982 z Włodawy, a następnie 15–28 VI 1982 z Ławy, Gębarzewa, Mielęcina, Łowicza i Lublina. Akcję zwożenia zakończono 3 VIII 1982, przywożąc łącznie ok. 300 internowanych. Internowani wywodzili się z całego kraju. Byli to głównie działacze „S” różnych szczebli oraz przedstawiciele innych organizacji (NZS, RMP, KOWzP, rolnicy indywidualni). W połowie IX 1982 stan ośrodka przedstawiał się następująco: 223 osoby, z czego 157 na miejscu, 54 na przepustce, 9 w szpitalu, 1 do dyspozycji KW MO w Elblągu i 2 osoby na ucieczce. Internowani cieszyli się dużą swobodą poruszania. Trzynastego każdego miesiąca organizowali symboliczne manifestacje z okazji rocznicy wprowadzenia stanu wojennego. 14 VIII 1982 nowy komendant obozu kpt. Juliusz Pobłocki zakwestionował wcześniejsze ustalenia internowanych dotyczące widzeń z rodzinami. W reakcji na taką decyzję internowani podjęli pokojową akcję protestacyjną. W odpowiedzi na nią Służba Więzienna rozpoczęła brutalną interwencję, w wyniku której

poszkodowanych zostało ok. 80 osób. Bardzo ciężkie obrażenia odniosło 13 osób, w tym m.in. Radosław Sarnicki, Władysław Kałudziński, Andrzej i Zygmunt Goławscy, Adam Kozaczyński, Andrzej Bober i Andrzej Priebe. Cała akcja skończyła się absurdalnym procesem poszkodowanych, w wyniku którego Sąd Wojewódzki w Elblągu pod przewodnictwem sędziego Alfonsa Wierzbickiego 23 V 1983 uznał, że oskarżeni uczestniczyli w zbiorowej akcji protestacyjnej, i wydał następujące wyroki: A. Kozaczyński 2 lata pozbawienia wolności, W. Kałudziński 1 rok pozbawienia wolności, Mirosław Duszak 2 lata pozbawienia wolności, A. Bober rok i 6 mies. pozbawienia wolności, Z. Goławski 2 lata pozbawienia wolności, R. Sarnicki 1 rok i 9 miesięcy w zawieszeniu. Sprawę A. Goławskiego z racji złego stanu zdrowia sąd wyłączył do oddzielnego postępowania. Ostatecznie Sąd Wojewódzki w Elblągu 17 VIII 1983 na podstawie ustawy o amnestii z 21 VII 1983 postanowił umorzyć postępowanie karne przeciw skazanym. Jednocześnie umorzono postępowanie względem funkcjonariuszy służby więziennej uczestniczących w zdarzeniu.

Karol Nawrocki

[Kwidzyn](#), [Region Elbląski](#), [Region Gdański](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)